

гломерати, а подъ него едрозърнести пѣсѣчници и пѣсѣчни наслаги въ разни дебелини. После следватъ битуминозни шисти съ вжглищни прослойки, подъ тия — пѣсѣчни, пѣсѣчно-глинени пластове, а още по-долу глинени мергели, които биватъ ту пѣсѣчни, ту чисто мергелни. Последнитѣ се повтарятъ нѣколко пѣти къмъ основата и сж главната причина за пълзението и отмѣстването на този теренъ около Владая.

Почти сжщия, но по-пълненъ разрѣзъ на пластоветѣ, се намира и на юго-западната страна на котловината заедно съ нѣколко доста дебели пластове лигнитни каменни вжглища.

При с. Перникъ около вжглищния рудникъ пластоветѣ на тая котловина начеватъ най-долу съ разнообразни червеникави, въззеленикави и сиви глинени мергели и надъ тѣхъ се явява първиятъ и вѣроятно най-долниятъ вжглищенъ пластъ отъ 1,55 м. дебелина. Надъ него следва сиво-пепелива мергелна глина 1,50 до 2 м., върху която лежи вториятъ вжглищенъ пластъ отъ 2,78 до 2,90 м. дебелъ, въ който е отворена около Перникъ и първата галерия за експлоатирането на тия вжглища. Направлението на този вжглищенъ пластъ е почти отъ изтокъ къмъ западъ, а падението му е само 4—5° къмъ северо-западъ.

Надъ тоя вжглищенъ пластъ се откриватъ около два метра сиво-пепеливи глинени мергели, въ които се срѣщатъ едни доста голѣми миди, бивалви, между които нѣкои отъ тѣхъ най-много приличатъ на *Unio Wetzleri* Dunker; останалитѣ, като не цѣли, мжно могатъ да се опредѣлятъ. Този *Unio* намира се въ ситния пепеливъ пѣсѣкъ на Унгарската котловина и отговаря на Конгерийскитѣ наслаги отъ Виенския младо-терциеренъ басейнъ.

По-горе следватъ цѣли 26 метра само глинени мергели, отчасти пѣсѣчни, които въ долнитѣ си части сж особено богати съ растителни отпечатъци, но, като разбъркани и не пълни, мжно става опредѣлението имъ.

Надъ тия иде третиятъ вжглищенъ пластъ, дебелъ заедно съ шистознитѣ прослойки 4 до 5 м., който се експлоатира тоже. Последниятъ обаче къмъ Бѣли брѣгъ отличава се съ по-голѣма дебелина.